

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน
ในท้องที่ตำบลเกาะหวด อำเภอปากพนัง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

พ.ศ. ๒๕๖๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของ
แผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลเกาะหวด อำเภอ
ปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๘ วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาโอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลเกาะหวด อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๕๖๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลเกาะหวด อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติสภาทอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้รวมกัน
 ในท้องที่ตำบลเกาะทวด อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

พ. ศ. ๒๕๒๓

เนื้อที่ประมาณ ๑,๕๖๖ ไร่ - งาน - ตารางวา
 มาตราส่วน ๑ : ๑๖,๐๐๐

- เครื่องหมาย**
- เขตที่ดินของสภาพ
 - ถนน ทางสายรอง
 - แม่น้ำ คลอง

 ผู้อำนวยการกองสำรวจแหล่งควบคุมที่ดินของรัฐ	 ผู้สำรวจ
 อธิบดีกรมที่ดิน	 ผู้ตรวจ

พิมพ์ที่ กองการพิมพ์และผลิตซ้ำ กรมที่ดิน ๗,๕๐๐ แผ่น พ.ศ. ๒๕๒๓

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากที่
สาธารณประโยชน์ทุ่งบาง ในท้องที่ตำบลเกาะหวด อำเภอปากพนัง จังหวัด
นครศรีธรรมราช เนื้อประมาณ ๑,๔๕๖ ไร่ ซึ่งทางราชการได้สงวนหวงห้าม
ไว้เป็นทำเลยงสัตว์ ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๖ และได้ขนาทะเบียน
เป็นที่สาธารณประโยชน์เมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๔๘๒ ปัจจุบันปรากฏว่าพลเมือง
ได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นแล้ว เนื่องจากเป็นที่ลุ่มน้ำขัง สมควรถอนสภาพ
ที่ดินดังกล่าวจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน
เพื่อให้ราษฎรได้ใช้ประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชกฤษฎีกานี้

